

Kalpteki Köyüm

– AhmetÇELİK · 04 Aralık 2018

İçim içime sığmazdı azıcık uzak dursam
Beni dertlere saldı kor ateş yakan acım
Giden geri gelmezmiş zamanı tekrar kursam
Kötü gaflete daldı hayalde kardeş bacım.

Ağaçlarla birlikte yaz sezonu kurakta
Çocukluğu aradım oynadığım sokakta
Geçmişim şekillendi her bir siyahta akta
Gönlüme nişan aldı vuramadı nişancım.

Gelecekle ilgili hüzne sevinç kattığım
Sevmenin şıklarını ben doğarken tattığım
Hesap kitap yaparken iflas edip battığım
Umut ağızda baldı tükenmedi hiç sancım.

Beynimi süslüyorken cevapsız birçok neden
Beni nasıl anlasın hep dışardan seyreden
Azasın beğendiğim mübarekti bu beden
Biraz erken yaşlandı terk etti yamuk hancım.

Dört mevsim o suyuyla akarken kara çayı
Sebebini bilemem halk sevmez çalışmayı
Yarınından çok emin sarhoş gözetler ayı
Ne kalpte köyüm kaldı ne de köye inancım.

Dalmış yiğit dorusu karanlığın loşuna
Güzel müzik korosu gitmiyor hiç hoşuna
Herkesin var doğrusu konuş konuş boşuna
Görenler niza çaldı kendimeymiş tüm hıncım.

08.09.2018

Ahmet Çelik